

РЕШЕНИЕ

№ 4257

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3240** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Я. Ц. Д. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх.№ М-139/05.03.2020г. на заместник-изпълнителния директор на [фирма] с ресор „Административно-правни дейности“.

Жалбоподателят моли за отмяната на този отказ като незаконосъобразен. Твърди, че исканата информация е с общественозначим интерес, засяга значителни обществено формирани финансови ресурси и е със съществено отражение върху околната среда. В съдебно заседание изложеното в жалбата и уточняващата я молба се поддържат лично и чрез адв.К.. Претендират се направените по производството разноски.

Ответникът по оспорването в писмено становище, представено с административната преписка, мотивира доводи за недопустимост на жалбата, тъй като [фирма] не е задължен субект по см. на чл.3, ал.2 ЗДОИ. В условията на евентуалност се мотивира довод за неоснователност на жалбата, тъй като по подаденото заявление вх.№ М-140/21.02.2020г. е изпратен отговор до жалбоподателя.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и

доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в чл.3 от закона. Според ал.1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Ал.2 изрично предвижда, че разпоредбите на ЗДОИ се прилагат и за достъпа до информацията, създавана и съхранявана от 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми.

Според § 1, т.4 ДР ЗДОИ "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия:

- а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/;
- б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП;
- в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Възложители по чл.5, ал.2, т.1 – 14 ЗОП са: 1. президентът на Република България; 2. председателят на Народното събрание; 3. министър-председателят; 4. министрите; 5. омбудсманът на Република България; 6. управителят на Българската народна банка; 7. председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите в страната; 8. областните управители; 9. кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските заместници, когато са разпоредители с бюджет; 10. председателите на

държавните агенции; 11. председателите на държавните комисии; 12. изпълнителните директори на изпълнителните агенции; 13. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато са юридически лица и разпоредители с бюджет; 14. представляващите публичноправните организации.

Според § 2, т.43 ДР ЗОП "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия:

а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер;

б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл.5, ал.2, т.1 - 14.

Видно от Устава на [фирма] 100% от капитала на предприятието са собственост на Столична община. В този см. изпълнителният директор на [фирма] се явява възложител на обществени поръчки по см. на чл.5, ал.2, т.14 ЗОП по арг. от разпоредбата на § 2, т.43, б."б" ДР ЗОП. Съответно [фирма] се явява публичноправна организация по см. на § 1, т.4, б."в" ДР ЗДОИ и задължен субект по см. на чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ.

Жалбоподателят е сезирал [фирма] със заявление с вх.№ 21915-СОА20-ЕВ01-80/08.02.2020г., с което поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на информацията относно това каква е минималната и каква е максималната стойност на базовия товар от работещите инсталации на [фирма]. Уточнено е, че искането е направено във връзка с публикувано на 04.02.2020г. на сайта <https://topnovini.bg> интервю на А. И. с Й. Х. – заместник-кмет по направление „Зелена система, екология и земеползване“ в СО и Методи Л. – председател на групата на „Демократична България“ в СОС /с посочен линк/, в което Й. Х. казва, че експлоатацията на инсталацията няма да има негативен ефект върху чистотата на атмосферния въздух в столицата и ще поеме базовия товар от работещите инсталации на [фирма] като по този начин кумулативно емисиите от ТЕЦ-а ще намалееят – само за ФПЧ намалението е 6,2 т годишно.

Исканата информация има характера на обществена такава по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ – свързана е с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект.

Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел.

Безспорно е, че търсената със заявлението информация засяга обществения живот в страната. Видно от Устава на [фирма] в предмета на дейност на дружеството се включват производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия,

производство на електрическа и топлинна енергия, дейности по третиране на отпадъци и други дейности, обслужващи основните дейности. [фирма] продава топлинна енергия за битови/стопански нужди на клиенти/потребители в [населено място] съгласно одобрени от КЕВР общи условия. Получаването на информация какви емисии се отделят в атмосферния въздух при работата на [фирма] и какви мерки се предприемат за намаляване на вредните емисии безспорно представлява информация, която е от значение за обществото и ще даде възможност на заявителя да си създаде собствено мнение за дейността на задължения субект. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект.

Налице предвид това е и надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 вр. т.5, б. "а", „б“, „в“ и „г“ ДР ЗДОИ, доколкото се касае за предприятие, чийто капитал е със 100% общинско участие.

По изложените съображения съдът намери жалбата за основателна. Следва да бъде отменен обективираният в писмо изх.№ М-139/05.03.2020г. на заместник-изпълнителния директор на [фирма] с ресор „Административно-правни дейности“, отказ, обоснован с неприложимост на разпоредбите на ЗДОИ спрямо [фирма] поради обстоятелството, че не се явява задължен субект по см. на неговите разпоредби.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по производството разноски. Такива са доказани в общ размер на 510 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса по оспорването и 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.9 от делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Я. Д. Ц. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх.№ М-139/05.03.2020г. на заместник-изпълнителния директор на [фирма] с ресор „Административно-правни дейности“.

ИЗПРАЩА делото като преписка на изпълнителния директор на [фирма] за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация, в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Я. Д. Ц. сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

